

IDEOLOGIA HOMOSEKSUALNA I JEJ MISTYFIKACJE CZEŚĆ 2: IMPLIKACJE SPOŁECZNE I PRAKTYCZNE

Agnieszka Marianowicz-Szczygiel

Wiceprezes Fundacji

Instytut Analiz Płci i Seksualności „Ona i On”

instytutonaion@gmail.com

Streszczenie

Treść artykułu koncentruje się na oddziaływaniach w sferze społecznej, które warunkują postrzeganie homoseksualizmu. Sprawna strategia *public relations*, upolitycznienie tematu oraz szerokie poparcie organizacji międzynarodowych współwystępują z ignorowaniem faktów naruszania praw rodziców i dzieci, łamaniem innych praw obywatelskich, a także z prześladowaniami chrześcijan z powodu ich przekonań w kontekście homoseksualizmu. Oprócz szerzenia błędów naukowych daje się także zaobserwować dyskredytację naukowców, sterowanie finansami i grantami badawczymi, a wreszcie swoistą „okupację” prominentnych towarzystw branżowych i opiniotwórczych gremiów. Ogół dowodów wskazuje, że homoseksualizm może być ujmowany także jako naukowa lub quasi naukowa ideologia, która przeobraża całe społeczeństwa. Bezdiskusyjny szacunek dla osób homo- i biseksualnych oraz chęć zadośćuczynienia za historyczne błędy nie mogą, także w imię troski o ich dobro, usprawiedliwiać obecnych nadużyć wobec reszty społeczeństwa zagrażających jego ciągłości i spójności. Artykuł analizuje także język debaty naukowej i publicznej. Stawia także pytania pozwalające zdemaskować różne ideologie.

Słowa kluczowe: homoseksualizm, ideologia, orientacja seksualna, LGBTQ, język
Key words: homosexuality, ideology, sexual orientation, LGBTQ, language

1. Wstęp

Część 1 niniejszego artykułu zobrazowała rozmijanie się danych empirycznych i przeważającej obecnie w środowisku naukowym na świecie tezy, że homoseksualizm jest pełnowartościową i zdrową orientacją seksualną. Wyraźnie widać, że niektóre dane naukowe są albo pomijane, albo źle interpretowane. Z drugiej strony, w przestrzeni publicznej dominuje retoryka emocjonalna i linia walki o tzw. nowe prawa człowieka, czyli prawo do zawierania małżeństw

i różnorodnego dostępu do posiadania dzieci przez pary homoseksualne. Odbywa się to bez analizowania długofalowych i wszechstronnych skutków społecznych takich rewolucyjnych kroków. Poniżej zostaną omówione implikacje społeczne i praktyczne takiego sposobu przedstawiania omawianego zagadnienia.

2. Strategia *public relations* (PR)

Należy zadać pytanie: czy to jedynie przypadek, że w przestrzeni publicznej odwołuje się do przekazów opartych na emocjach, poczuciu winy oraz na sprytnych i chwytliwych hasłach? To, co obserwujemy, można odbierać jako wdrażanie małymi krokami opracowanej strategii *public relations* (PR), która – zgodnie z przewidywaniami jej twórców – przeobraża społeczeństwa niezależnie od obiektywnych danych. Mowa o dwóch publikacjach: Kirk i Pill (1987) oraz Kirk i Madsen (1990), w których znajdują się zalecenia: „Jeżeli kampania ma przynieść zwycięstwo, geje muszą być przedstawiani jako ofiary potrzebujące ochrony, tak, aby niehomoseksualni musieli przyjąć rolę protektora. (...) Należy więc pokazywać obrazy zmasakrowanych gejów, udratyzowane niebezpieczeństwo w pracy i w domu, utratę możliwości wychowywania dzieci, publiczne upokorzenie i tym podobne” (Kirk i Madsen, 1990, s. 183). „Żeby gej-ofiara wydał się sympatyczny dla innych, musi być pokazywany jako zwyczajny facet. W praktyce oznacza to, że ci pewni siebie, wąsaci geje w skórach, *drag queen* oraz wypicowane lesby muszą zniknąć z wszystkich ogłoszeń komercyjnych lub publicznych prezentacji” (Kirk i Pill, 1987). Cytowane pozycje zawierają więcej tego typu wymownych treści. Między innymi, opierając się na tak wprost sformułowanej strategii małych kroków, sięgającej do retoryki wyłącznie emocjonalnej i do wzbudzania społecznego poczucia winy w połączeniu z postulatami prawnymi, doszło skutecznie w wielu krajach cywilizacji zachodniej do zmiany biegunów postaw społecznych z nieprzychylnych aż do aktywnego popierania przywilejów dla osób LGBTQ. Proces ten trwał około 25-35 lat. Polska jest mniej więcej w połowie tej drogi i aktualnie ok. 44% osób zdecydowanie opowiada się przeciwko małżeństwom homoseksualnym z prawem do adopcji dzieci, a kolejne 21% mówi „raczej nie” (Fundacja Mamy i Taty, 2017).

3. Sfera społeczna – łamanie swobód obywatelskich

Praktyka pokazuje dużą presję wywieraną na poszczególne społeczeństwa przez homofilne organizacje i lobby, ale także przez międzynarodowe instytucje, które są opanowane przez elity sprzyjające osobom LGBTQI.

Kilkanaście procesów sądowych wytoczyły we Włoszech lokalne izby psychologiczne wobec psychologów, którzy wskazali na istotne znaczenie obecności matki i ojca dla prawidłowego rozwoju dziecka, tym samym nie popierając homoseksualnego rodzicielstwa (*Polonia Christiana*, 2017). W kanadyjskiej prowincji Ontario doszło do uchwalenia prawa, które nie tylko

obliguje także katolickie szkoły do wyrugowania homo- czy transfobii, zlikwidowania słów „mama” i „tata” we wszelkich formularzach, popierania swobodnego wyboru płci przez młodzież, ale także do traktowania jako przemoc informowania dziecka o tym, jakiej jest płci. W sytuacjach konfliktu minister M. Coteau orzekł możliwość odbierania dzieci rodzicom, wg. tzw. Bill 89 (por. Sikkema, 2017). Amerykańskie Towarzystwo Psychiatryczne wywiera np. presję, aby Indonezyjskie Stowarzyszenie Psychiatrów zmieniło swoje podejście do homoseksualizmu, który tam jest uważany za zaburzenie (Lavin, 2016). Zatwierdzony w grudniu 2016 r. przy ONZ (Polska głosowała za) niezależny ekspert ds. przeciwdziałania przemocy ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową Vitit Munthaborn z Tajlandii uważa, że wolność religijna i wolność wypowiedzi, w odróżnieniu od praw osób LGBTQ, nie są absolutne i mogą zostać zredukowane (Inicjatywa „Stop Seksualizacji Naszych Dzieci”). Był on jednym z inicjatorów podpisania bardzo represyjnego (wręcz totalitarnego w wydźwięku) dokumentu popartego przez ONZ, w którym grupy homo- i transseksualne są stawiane ponad społeczeństwem. Są to Zasady Yogyakarty, w których kwestionuje się m.in. powszechność wolności słowa (art. 19e) oraz wolność sumienia, myśli i religii (art. 21), jeśli naruszają one dobra osób homoseksualnych lub transpłciowych (Remin, 2009).

Międzynarodowa koalicja organizacji LGBTQI – ILGA łączy 1200 organizacji ze 132 krajów. Do niedawna na stronie UE można było znaleźć wpis, że jest finansowana przez środki z samej Komisji Europejskiej, i sama organizacja przyznaje, że jest finansowana przez rządy. ILGA bardzo blisko współpracuje z poszczególnymi oddziałami ONZ lobbując i postulując, jest stałym i aktywnym uczestnikiem Human Rights Council (The International Lesbian, Gay, Bisexual, Trans and Intersex Association). Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych ogłosiło deklarację w sprawie orientacji seksualnej i tożsamości płciowej „Join Statement on Sexual Orientation and Gender Identity”. Wśród sygnatariuszy znalazła się także Polska (Arc International, 2011). Dokument, który stanowi przegląd wszystkich rezolucji i posunięć 13 agend ONZ¹ w kwestii osób homoseksualnych i transseksualnych do kwietnia 2017 liczył aż 22 strony (United Nations Human Rights Office, 2017). Na stronie Komisji Europejskiej w dziale „sprawiedliwości i fundamentalnych praw” (European Commission. Combatting Discrimination) znajdziemy wśród 6 osi priorytetowych następujące: 1. powstrzymanie dyskryminacji, 2. równość płci, 3. rasizm i ksenofobia, 4. sprawy Romów, 5. równość gejów, lesbijek, osób biseksualnych, trans- i międzypłciowych. 6. dialog z kościołami i organizacjami religijnymi, 7. dyskryminacja ze względu na wiek. Tak więc sprawy osób LGBTQI zostały postawione w hierarchii ważności bardzo wysoko. Nie znajdziemy tu ochrony rodziny naturalnej jako matecznika społeczeństwa, ani dzieci jako najbardziej bezbronnej grupy, czy choćby troski o osoby niepełnosprawne. Za to w specjalnej zakładce dotyczącej tematyki osób LGBTQI widnieje wpis: „Komisja Europejska

---

¹ Wśród nich: OHCHR, ILO, IOM, UNAIDS (the Joint UN Programme on HIV/AIDS), UNDP, UNESCO, UNFPA, UNHCR, UNICEF, UNODC, UN-Women, WHO i World Bank.

przeciwstawia się dyskryminacji, nienawiści i uprzedzeniom, a popiera różnorodność” (European Commission. Justice and fundamental rights). Z pewnością spora część osób chociaż częściowo zgodzi się z tymi postulatami, problem jednak rozpoczyna się w miejscu definiowania tych pojęć, co obserwujemy w dokumencie UE pt. *List of actions by the Commission to advance LGBTI equality* (European Commission). Dokument narzuca monitorowanie, restrykcje i promocję także w dziedzinie edukacji, zdrowia, biznesu czy działania na rzecz usunięcia transseksualizmu z listy zaburzeń ICD oraz, co ważne, finansowanie organizacji LGBTQI (zakładka IV). Komisja Europejska zaangażowała się także w paradę EuroPride w Amsterdamie w 2016 roku (European Commission. LBTQI Equality). W Polsce dzieje się podobnie: na stronie Rzecznika Praw Obywatelskich znajdziemy zapis licznych przedsięwzięć UE (tylko do 2011 roku) podejmowanych na rzecz tej grupy². Istnieje oczywiście stanowisko i strona Pełnomocnika Rządu ds. społeczeństwa obywatelskiego i równego traktowania, gdzie podaje się, wbrew danym empirycznym, że homoseksualizm to nie zaburzenie (Pełnomocnik Rządu). Powołuje się także odpowiedniki lub ekwiwalenty tego stanowiska (np. pełnomocnicy ds. przestrzegania praw człowieka) na poziomie samorządów, instytucji publicznych, szkół, w tym uczelni wyższych (np. województwie łódzkim, podkarpackim, m.st. Warszawa, w służbach mundurowych itp.). Owszem zajmują się szerszym spektrum spraw (jak równość kobiet i mężczyzn), ale nie zmienia to faktu głębokiego wniknięcia określonego systemu wartości do społeczeństwa na poziomie władz lokalnych. Podobna sytuacja ma miejsce w innych regionach świata, sprawy osób LGBTQ monitorują też inne organizacje np. OBWE (Dudek 2015), WHO (Cochran i in., 2014). Wg wypowiedzi kardynała Roberta Saraha pomoc humanitarna dla krajów afrykańskich była uzależniana od zaakceptowania aborcji czy ideologii gender (*Gość Niedzielny*, 2018). Prawdopodobnie Uganda była szantażowana przed przyjazdem prezydenta Obamy w kontekście praw osób homoseksualnych (*Polonia Christiana*, 2014).

Najczęściej stosuje się miękkie, ale często powtarzane narzędzia i kroki (tzw. *soft-law*) omijające niewygodne dane na temat osób homoseksualnych (jak rezolucje, raporty, zalecenia) w celu wywarcia presji i zmiany poglądów przez samą natarczywość. Potem przechodzi się do twardych rozporządzeń. Instytucje międzynarodowe rozliczały i dyscyplinowały także Polskę. Polska pod wielokrotnymi naciskami jesienią 2017 roku ugięła się i zobowiązała przed ONZ do wprowadzenia do Kodeksu Karnego przestępstw nienawiści ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową³. Inne niebezpieczne dla stabilności społeczeństwa polskiego aktywności to opracowanie przez Stowarzyszenia Miłość

---

² Por. Raport Lunacek z 2014 roku, tzw. propozycja luksemburska, Rada ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych UE 3.12.2015; plan działań Komisji Europejskiej na rzecz osób LGBTI z 7.12.2015; rezolucja Parlamentu Europejskiego z 17.12.2015 w sprawie zrównania związków LGBTI z małżeństwami.

³ W dniu 22 września 2017 na 36 posiedzeniu Rady Praw Człowieka ONZ w Genewie jako ustosunkowanie się do rekomendacji 120.72-120.64 wysuniętych w maju tegoż roku przez Biura Wysokiego Komisarza Praw Człowieka (*Gazeta Prawna*, 2017; Wójcik, 2017).

nie Wyklucza „strategii wprowadzenia równości małżeńskiej w Polsce na lata 2016-2025” (Stowarzyszenie..., 2016) oraz zaskarżenie Polski do Trybunału w Strasburgu (Koalicja na Rzecz Związków Partnerskich i Równości Małżeńskiej) celem wymuszenia tzw. małżeństw homoseksualnych. Ponadto rozpowszechnianiem wiedzy nt. mniejszości seksualnych zajmują się w Polsce *Gender Studies*, których istnieje już ok. 10 (m.in. przy UAM i PAN, UMK, UJ, UŁ)⁴. Wiele działań motywuje się przemocą wobec osób LGBTQ, choć oficjalne statystyki OBWE odnotowują w Polsce jedynie kilkanaście przypadków przemocy fizycznej na rok (OSCE). Coraz powszechniejsze są za to represje wobec obywateli, rodziców, organizacji sprzeciwiających się lewicowemu lobby. W niektórych krajach dochodzi wręcz do prześladowania chrześcijan w kontekście poglądów na homoseksualizm. Raport z terenu Wielkiej Brytanii na stronie organizacji Christian Legal Center podaje ok. 50 przypadków represji wobec chrześcijan (w tym na tle rzekomego naruszenia dóbr osób homoseksualnych). W książce Beaty Wieczorek (2017, s. 607-642) wymienia się około 200 przypadków represji wobec osób mających poglądy sprzeczne z interesami lobby LGBTQI. Ludzie są zwalniani z pracy (Life Site News, 2012), udziela im się w pracy nagany (FMiT, 2010) lub obniża pensję (Bingham, 2016), wyrzucani są ze studiów (Hallowell, 2012), płacą olbrzymie, wielotysięczne kary finansowe⁵, czasem także są wtrącani do więzienia (White, 2014), odmawia się im certyfikatów zawodowych, zastrasza się ich, nie mówiąc o aktach wandalizmu, jak rzucanie ekskrementami (Sergeant, 2017), podrzucanie zdechłego królika (Ponikiewska, 2013), przystawianie tuby nagłośnienia do szyb kościelnych pomieszczeń⁶ czy zakłócania przez transwestytę wykładu nt. ideologii gender – przykład z Polski (Nykiel, 2013). Często jedynym powodem tych represji jest opowiadanie się za zarezerwowaniem terminu „małżeństwo” dla par heteroseksualnych. Eskalacja żądań ruchów LGBTQI w wielu krajach zazwyczaj zaczynała się niewinnie, a po osiągnięciu pełni przywilejów grupa ta już metodami administracyjnymi zwalcza także przejawy np. normalnej dyskusji naukowej, nie dopuszczając do głosu zwolenników konkurencyjnej opcji (por.: Wright i Cummings, 2005). Podaje się, że w Wielkiej Brytanii w ciągu pięciu lat od tzw. redefinicji małżeństwa zmiany dosięgły wielu grup społecznych, odległych od spraw małżeństw jednopłciowych (Sergeant, 2017).

4. Język

Polem bitwy społecznej jest sam język. Homoseksualna ideologia dopuszcza się nadużyć już na etapie definicji, co widać na przykładzie szantażujących oponentów pojęć: homofobia, heteroseksizm, heteronormatywność, mowa nienawiści, zbrodnie nienawiści. Choć zadaniem medycyny czy psychologii jest

---

⁴ Lista dostępna na stronie Kongresu Kobiet (2014).

⁵ Np. kara 80 tys. dolarów (Meeks, 2014).

⁶ Film zamieszczony przez Inicjatywę Stop Seksualizacji Naszych Dzieci (2016) opowiada także całościowo o skutkach wprowadzenia małżeństw homoseksualnych w Massachusetts.

pomagać, społeczeństwu wmawia się, że klasyfikacja medyczna „patologizowała” homoseksualizm (choć nie patologizuje wszystkich innych osób dotkniętych jakimikolwiek innymi zaburzeniami). Inne określenia to niedopowiedzenia: tolerancja w tym kontekście oznacza tolerancję represywną i dominację (Marcuse, 1970), różnorodność zakłada brak refleksyjności, obiektywizmu i wartościowania społecznego, tężowe rodziny czy bezwzględne prawo do posiadania dziecka oznaczają destabilizujące wychowanie dla psychiki dziecka oraz nadużycia w zakresie jego fundamentalnego prawa do posiadania mamy i taty. Równouprawnienie i równość małżeńska dotyczy równych przywilejów – czyli przywilejów prawnych, podatkowych – ale już nie równych „obowiązków” czy wkładu w rozwój społeczeństwa, bo związki homoseksualne są z natury niezdolne do rozmnażania. Niektóre określenia to wręcz oksymorony, jak np.: homoseksualne związki otwarte, związki niestabilne, rodziny z wyboru, które obejmują dowolną konfigurację osób uznających się za rodzinę (Mizieleńska i in., 2014).

Homoseksualizm i ideologia *queer* rozmywa także lub redefiniuje pojęcia, aby wprowadzać własne reguły albo wręcz brak jakichkolwiek reguł. Mówi się więc o fałszywej binarności płci i interseksualizmie, aby pokazać, że kategorii jest tu rzekomo więcej. W próbującej się wypromować przy okazji homoseksualizmu pedofilii używa się pojęcia „międzypokoleniowa intymność”. Przykład z pokrewnej dziedziny: pod pojęciem „zdrowie seksualne” lub „zdrowie reprodukcyjne” kryje się często aborcja, czyli pozbawienie dziecka życia. Inne terminy stanowią próbę maskowania nieakceptowanej rzeczywistości: tęsknota za ojcem u dzieci adoptowanych przez lesbijki bywa określana mianem zinternalizowanej homofobii, podobnie jak poczucie winy z powodu uprawiania analnego czy anonimowego seksu. Inne słowa po prostu się wyrzuca: w ramach adopcji homoseksualnej zabrania się „dyskryminującego słownictwa”, czyli słów „mama i tata” lub „mąż” i „żona” na drukach urzędowych, dzieciom nie wolno mówić, jakiej są płci. Manipulacyjne skróty dotyczące terapii (SOCE i LMHP) już były przytaczane.

5. Przekaz quasi naukowy

Współczesna doktryna homoseksualizmu jako innej orientacji seksualnej zasadza się na kilku fałszywych lub tylko częściowo prawdziwych tezach, pomijaniu sporej części dostępnego materiału naukowego, wybiórczym wnioskowaniu, błędach interpretacyjnych, manipulacji statystykami, nieeksplorowaniu niewygodnych ideologicznie obszarów, niesprawdzaniu konkurencyjnych hipotez, dyskredytacji naukowców, którzy podejmują niezgodne z postawionymi тезami wątki, sterowania finansami i grantami badawczymi, a wreszcie swoistej „okupacji” miarodajnych towarzystw branżowych, mediów i opiniotwórczych gremiów. Przekaz publiczny jest więc niesłychanie jednostronny.

Jak ostrzega S. Kozyr-Kowalski (1982, s. 50-55), ideologie utopijne charakteryzuje posługiwanie się półprawdami o pozornej oczywistości i uproszczonej dedukcji. Na przykład stosuje się wyłącznie jednostronne zależności przyczynowo-skutkowe, a cały obraz społeczeństwa wywodzi się od kilku prostych idei, przy czym nie bada się, jak wpływają one na struktury społeczne, gospodarkę czy rodzinę.

Wbrew twierdzeniom niektórych naukowców i towarzystw branżowych (por.: Pietras i in., 2013; Iniewicz i in., 2012, s. 28) badania z zakresu psychologii, medycyny, statystyki, psychiatrii, socjologii, zarówno współczesne, jak i historyczne, potwierdzają, że homoseksualizm jest zaburzeniem. Można przytoczyć nie dziesiątki, ale setki badań. Także duże metaanalizy i przeglądy badań naukowych wykazały brak dowodów na wrodzoność homoseksualizmu i jego niezmiennosc. Na przykład w „New Atlantis” czytamy: „Rozumienie seksualnej orientacji jako wrodzonej, biologicznie ustalonej właściwości istoty ludzkiej – lub tego, że ludzie takimi się rodzą – nie ma poparcia w dowodach naukowych. Chociaż znaleziono dowody, że biologiczne czynniki, jak geny czy hormony, są powiązane z seksualną orientacją, nie ma dowodów, że są to przyczyny” (Mayer i McHugh, 2016). Podobnie twierdzenia padają w publikacjach tandemu N.E. Whithead i B.K. Whithead (2011 i 2018): „Ani geny, ani wybór”, oraz zespołu NARTH (Phelan i in., 2009), a także w największej polskiej monografii poświęconej temu tematowi (Wieczorek, 2017). Tymczasem inne polskie duże opracowania naukowe dyskretnie milczą pomijając niepoprawne politycznie tematy dotyczące możliwości skutecznej terapii (np. Janicka i Kwiatkowski, 2016), czynników środowiskowych w genezie homoseksualizmu czy też trwałości związków homoseksualnych w rozdziale poświęconym takim związkom (Iniewicz i in., 2012). To samo dotyczy negatywnych skutków zdrowotnych: w książce poświęconej tematyce m.in. medycznej brakuje rozdziału na temat ryzyka zakażenia HIV czy nt. chorób przenoszonych drogą płciową (Kowalczyk i in., 2016). Szeroko natomiast są za to traktowane tu kwestie dyskryminacji, „patologizacji” czy uwarunkowań historycznych. Czasem tylko wypunktowuje się sprzeczności i przechodzi nad nimi do porządku, nie eksplorując ich: „Czynniki biologiczne z pewnością mogą odgrywać i odgrywają istotną rolę w procesie kształtowania się orientacji homoseksualnej. Jednakże wielu badaczy reprezentujących to podejście pomija bądź minimalizuje wpływ czynników społecznych, kulturowych lub psychologicznych” (Janicka i Kwiatkowski, 2016). Inni uciekają się do podobnego zabiegu jak prof. Lew-Starowicz, który wymienia z grubsza czynniki psychospołeczne w etiologii homoseksualizmu: „W sprzyjających warunkach uwiedzenie może być jedną z przyczyn rozwoju orientacji homoseksualnej” (Lew-Starowicz i Lew-Starowicz, 1999, s. 25), ale jednocześnie przeciwstawia się możliwości terapii. Spotyka się wręcz kuriozalne wypowiedzi naukowców: „Bez względu na to, jaka jest prawda na temat etiologii orientacji seksualnych, i tego, skąd się bierze homoseksualizm, za podstawowe założenie w terapii należy przyjąć fakt, że homoseksualizmu się nie leczy” (Długołęcka, 2009, s. 18).

Konferencje naukowe, pozwalające przedstawić merytoryczne argumenty odpowiadające różnym poglądom naukowym, są organizowane przez wyższe uczelnie rzadko. Dominuje strategia cichego podboju, gdzie przedstawia się gotowe stanowiska, jak to miało miejsce na Zjeździe Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego w 2016 roku, gdy do teczek zjazdowych włożono broszury Kampanii Przeciw Homofobii. Według relacji dr Nicolosiego, założyciela i lidera NARTH, druga strona, aby zgodzić się na konferencję naukową na temat homoseksualizmu, stawiała warunek, że nie pojawią się przedstawiciele NARTH. W APA odmawiano możliwości zamieszczenia ogłoszeń o spotkaniach naukowych odbywających się w NARTH, odmowna odpowiedź przyszła z Biura ds. Gejów, Lesbijek i Biseksualistów (w Amerykańskim Towarzystwie Psychologicznym istnieje specjalny wydział LGBTQ: Division 44). Nie bez znaczenia są fundusze – wspomniane rekomendacje usunięcia całkowicie homoseksualizmu z listy zaburzeń ICD-11 (także tego nieakceptowanego) zostały sfinansowane przez całą listę międzynarodowych instytucji (Cochran i in., 2014, s. 676).

Tak więc spory wokół homoseksualizmu nie są weryfikacją hipotez i ścieraniem się konkurencyjnych paradygmatów, jak tego wymaga metodologia naukowa. Jest to raczej przejaw ideologii sterującej przekazem środowisk naukowych, co uwidacznia się w poniższych przemianach dotyczących homoseksualizmu:

Definicja: od dewiacji i zaburzenia – przez uznanie za zgodny lub niezgodny z ego – do normalnej i zdrowej orientacji seksualnej.

Terapia: od możliwa – przez kontrowersyjna – do nieetyczna i obraźliwa dla gejów aż do zabronionej i ściganej sądownie lub obwarowanej restrykcjami.

Sfera społeczna: od tolerancji – przez żądanie przywilejów – do dyskryminacji i kar sądowych dla każdego, kto myśli inaczej.

Prawo: od walki o prawo do niebycia więzionym jako osoba homoseksualna – do prawa do niebycia gejem! (Wieczorek, 2017, s. 747).

Oczywiście fakt, iż homoseksualizm jest zaburzeniem (złożoną dezorientacją seksualną) nie oznacza braku szacunku lub zmuszania do terapii. Oznacza to właściwą diagnozę, stworzenie możliwości terapii oraz systemu profilaktyki. Oznacza więc – w sferze indywidualnej – dostarczanie rzetelnej informacji, ale pozostawienie decyzji w rękach danej osoby i uszanowanie jej decyzji.

Inaczej jest w sferze społecznej. Tu zdecydowane veto dla niektórych szkodliwych społecznie żądań nie może być przenoszone na pojedyncze osoby – sfera prywatna i społeczna bywają często mylone, co niestety podgrzewa niepotrzebnie społeczną atmosferę.

6. Czy homoseksualizm można nazwać ideologią?

Wiele przesłanek przedstawionych szczegółowo powyżej oraz w I części artykułu wskazuje, że używanie terminu „ideologia homoseksualna” jest w pełni uzasadnione. Wskazują one m.in., że homoseksualizm:

- to kompleksowy zbiór idei, w większości quasi naukowych lub pozanaukowych,
- używa całego systemu pojęć konstruujących lub dekonstruujących rzeczywistość,
- determinuje zbiorowe i indywidualne działania, we wszystkich sferach społecznych – od biznesu do edukacji, służb mundurowych, aż do Kościoła (tzw. tęczowe chrześcijaństwo),
- charakteryzuje się dużym stopniem samozorganizowania,
- został upolityczniony, a lobbing przeszedł w fazę zinstytucjonalizowaną w postaci agend międzynarodowych, jak np. UE, ONZ, OBWE, WHO, a także przeniknął na różne szczeble krajowe, w tym – nawet w dość konserwatywnej Polsce – na szczebel samorządowy i instytucji publicznych,
- jest także matrycą do wprowadzania kolejnych przemian społecznych dotyczących przywilejów np. dla osób transseksualnych, zalegalizowania poliamorii, poligamii, a nawet pedofilii,
- wyróżnia się bezkompromisowością i restrykcyjnością np. przez kryminalizację sprzeciwu,
- wyróżnia się także brakiem obiektywizmu,
- nie dąży do sprawiedliwości społecznej rozumianej kolektywnie, a jedynie interesów wąskiej grupy „mniejszości seksualnych”.

Wieczorek zwraca uwagę, że:

Wehikułem, który wprowadził idee homoseksualizmu do przestrzeni społecznej, była z pewnością szkoła frankfurcka i neomarksizm kulturowy. Takie pojęcia jak tolerancja represyjna, marsz przez instytucje, opieranie się na radykalnych mniejszościach i lewicowych, świadomych elitach, postulat wyzwolenia naturalnej seksualności, rzekoma represyjność naturalnej rodziny i autorytetów wraz ze światopoglądową bazą, którą stanowiły: relatywizm moralny i poznawczy, utopijna wiara w nowe społeczeństwo, które przezwycięży alienację wobec natury, jak i innych grup społecznych i wyeliminuje nierówności społeczne (czyli sumaryczny spadek szkoły frankfurckiej) – doprowadziły w efekcie do ukształtowania się ideologii homoseksualizmu oraz ideologii gender (Wieczorek, 2017, s. 748).

Istnieją jednak granice manipulowania świadomością zbiorową, o czym pisał prof. S. Kozyr-Kowalski (1997):

Znana jest od dawna rola, którą odgrywa przymus i wymuszanie w procesie powstawania i funkcjonowania wyobrażeń zbiorowych i wspólnych. Plastycznie przedstawia ją Berger w *Zaproszeniu do socjologii* (...). Istnieją jednak granice manipulowania świadomością potoczną przez profesjonalną świadomość społeczną. Sfera względnie skutecznej manipulacji potoczną świadomością przez profesjonalistów dotyczy rzeczy dalekich od codziennego życia i doświadczenia, niedostępnych poszczególnym klasom i stanom ze względu na poziom i rodzaj wykształcenia, na społeczny podział pracy i wiedzy. Bardzo skutecznie, lecz na krótki czas można manipulować, potoczną świadomością losową (...) Durkheim podkreśla, że do elementarnych zasad socjologii należy założenie, iż żadna instytucja ludzka i żadne zdarzenie historyczne nie mogą opierać się na samym błędzie i fałszu (...). Politycy, urzędnicy i ludzie wykształceni górują nad ludem lepszą znajomością spraw ogólnych, większym kunsztem i rutyną. Lud góruje nad nimi znajomością szczegółów. (...) Nie trzeba być szewcem, aby wiedzieć, czy but nie kaleczy nogi (Kozyr-Kowalski, 1997).

7. Pytania weryfikujące ideologię

Każdą ideologię ktoś musi finansować, a za każdą fałszywą ideologię, ktoś kiedyś będzie musiał zapłacić: zarówno całe społeczeństwo, jak i jednostki. Tą ceną jest stagnacja i zapóźnienie społeczne, gospodarcze lub – na gruncie osobistym – zniszczenie karier, osobiste lub rodzinne tragedie, utrata zdrowia lub nawet śmierć. Odwrotnie, jeśli jakaś pozytywna ideologia odniesie sukces doprowadzając do rozkwitu społeczeństwa czy jednostki, jej profity będą także wszechstronne. Zwycięski marsz lub blokowanie ideologii są więc społecznie niezwykle kosztowne, dlatego powinny być poddawane szczególnej kontroli i debacie publicznej. Trzeba rozpoznawać i blokować odpowiednio wcześniej ziarno szczególnie niebezpiecznych ideologii. Jak pisze o. M. Zięba (2018), już w 1905 roku w bibliotece uniwersyteckiej w Strasburgu znajdowało się 6000 książek poświęconych „naukowemu rasizmowi”, co stanowiło grunt dla nazizmu niemieckiego. Powstaje więc kwestia, jak odróżnić czy zdemaskować ideologię? Zarówno dla potrzeb analiz socjologicznych, jak i na arenie polityki społecznej pomocna być może poniższa lista pytań.

Kto i w jakim celu nam coś insynuuje? Komu się to opłaca? Kto za to zapłacił? Jakie są długofalowe skutki oraz skutki uboczne? Czy perspektywa indywidualna i społeczna idą w parze, czy też kłócą się ze sobą? O czym mówi się najgłośniej, a o czym się milczy? Czy ideologia odwołuje się do narracji wyłącznie emocjonalnej, czy także intelektualnej? Jak wygląda w konfrontacji z faktami? Jak reaguje na konfrontujące pytania – oskarżeniem czy spokojnym dialogiem i prezentowaniem niezbitych faktów? Jak dana ideologia prezentuje się z konkurencyjnej perspektywy? Czy jej zamienniki nie są społecznie bardziej zyskowe?

Szkodliwy wpływ jakiegokolwiek ideologii wzrasta wraz z jej poszerzającym się zasięgiem społecznym. Brak oceny oraz wartościowania ideologii i traktowanie jej tylko jako odbicia różnorodności czy historycznej zmienności społeczeństwa – w tym także z perspektywy konstrukttywizmu społecznego – to kolejna pułapka społeczna. Szczególnie niebezpieczne są ideologie sięgające po narzędzia totalitarne. W przypadku homoseksualizmu takie znamiona można dostrzec np. w *Zasadach Yogyakarty* (Remin, 2009) czy w aktach prawnych Bill 89 i C-16 uchwalonych w Kanadzie oraz AB 2943 w Kalifornii.

8. Wnioski

Ruch LGBTQ z jednej strony broni swoich członków przed aktami przemocy, ale z drugiej steruje polityką społeczną przez wzbudzanie poczucia winy, manipulacje danymi i szantaż emocjonalny (oskarżenia o homofobie), a po uzyskaniu żądanych przywilejów, o czym poucza nas przykład innych krajów, doprowadza do łamania praw obywatelskich metodami instytucjonalnymi. Korzysta z publicznych (w tym zwłaszcza międzynarodowych) finansów i sam wspiera polityków. Tzw. małżeństwa homoseksualne nie są sprawą prywatną, bo, jak pokazuje praktyka, po wprowadzeniu do obiegu prawnego zmuszają wszystkie grupy społeczne do ich uznawania, promowania, w tym system edukacji, opieki zdrowotnej, biznesu, opieki adopcyjnej itp. Ignoruje się widoczne negatywne skutki społeczne takiej polityki (np. wzrost zachowań homoseksualnych wśród młodzieży, brak zahamowania epidemii AIDS, mimo, że osiąga się postęp na tym polu w innych grupach). Rzetelność naukowa wymaga, aby przywołać fakt, że wielokrotnie w historii dopuszczano się nadużyć wobec osób homoseksualnych, ale podobnie czyniły osoby czy grupy homoseksualne wobec reszty społeczeństwa. Wbrew faktom szuka się obecnie usprawiedliwienia i uzasadnienia ideologicznego dla forsowanych przemian społecznych.

Bibliografia

- Arc International (2011). Ending acts of violence and related human rights violations based on sexual orientation and gender identity. <http://arc-international.net/global-advocacy/human-rights-council/hrc16/joint-statement/> (dostęp 11.03.2018).
- Bingham, J. (2016). Christian student expelled for opposing gay marriage. *The Telegraph*. <http://www.telegraph.co.uk/news/religion/12176380/Christian-student-expelled-for-opposing-gay-marriage.html> (dostęp 12.03.2018).
- Christian Legal Center. Case Summaries (2006-2015). http://www.christianconcern.com/sites/default/files/clc_case_summaries_v7.pdf (dostęp 13.03.2018).
- Cochran, S.D., Drescher, J., Kismödi, E., Giami, A., García-Moreno, C., Atalla, E., Marais, A., Meloni, E., Vieirah, E.M., Reedi, G.M. (2014). Proposed

- declassification of disease categories related to sexual orientation in the International Statistical Classification of Diseases and Related Health Problems (ICD-11). *Bull World Health Organ*. <http://www.who.int/bulletin/volumes/92/9/14-135541.pdf> (dostęp 12.03.2018).
- Craine, P. (2012). Sports anchor fired over pro-marriage tweet to put Rogers on the hot seat in May. *Life Site News*. <https://www.lifesitenews.com/news/sports-anchor-fired-over-pro-marriage-tweet-to-put-rogers-on-the-hot-seat-i> (dostęp 9.03.2018).
- Długołęcka, A. (2009). Współczesna diagnostyka orientacji seksualnych. W: Z. Lew-Starowicz (red.), *Seksualność człowieka w ujęciu wieloaspektowym* (s. 17-34). Warszawa: PRESS & IT.
- Dudek, T. (2015). *Metody interpretacji Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności na przykładzie spraw dotyczących dyskryminacji ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową*. Warszawa: Helsińska Fundacja Praw Człowieka. http://www.hfhr.pl/wp-content/uploads/2017/04/T_Dudek.pdf (dostęp 9.03.2018).
- European Commission. Combatting Discrimination. https://ec.europa.eu/info/policies/justice-and-fundamental-rights/combating-discrimination_en (dostęp 14.07.2018).
- European Commission. Justice and fundamental rights. https://ec.europa.eu/info/strategy/justice-and-fundamental-rights/discrimination_en (dostęp 9.03.2018).
- European Commission. LBTQI Equality. http://ec.europa.eu/newsroom/just/item-detail.cfm?item_id=605456 (dostęp 14.07.2018)
- European Commission. List of actions by the Commission to advance LGBTI equality. https://ec.europa.eu/info/policies/justice-and-fundamental-rights/combating-discrimination/lesbian-gay-bi-trans-and-intersex-equality/list-actions-advance-lgbti-equality_en (dostęp 11.03.2018).
- Fundacja Mamy i Taty (2017). Analiza postaw wobec artykułu 18 polskiej Konstytucji i legalizacji małżeństw jedнопłciowych. <http://www.mamaitata.org.pl/wiadomosci/polacy-ponad-podzialami-politycznymi> (dostęp 8.03.2018).
- Gazeta Prawna* (2017). Polski rząd podczas sesji ONZ: Nowe przesłanki kwalifikacji przestępstw z nienawiści. <http://prawo.gazetaprawna.pl/artykuly/1072868,przeslanki-przestepstwa-z-nienawisci.html> (dostęp 9.03.2018)
- Gość Niedzielny* (2018). Kard. Sarah: Chrześcijanie najbardziej prześladowani żyją na Zachodzie. <http://gosc.pl/doc/4498250.Kard-Sarah-Chrzescijanie-najbardziej-przesladowani-zyja-na> (dostęp 9.03.2018).
- Hallowell, B. (2012). Christian Student Expelled Over Her Views on Homosexuality Loses Lawsuit Against GA University. *The Blaze*. <http://www.theblaze.com/stories/2012/06/29/christian-student-expelled-over-her-views-on-homosexuality-loses-lawsuit-against-ga-university/> (dostęp 13.03.2018).
- Inicjatywa Stop Seksualizacji Naszych Dzieci (2016). Skutki wprowadzenia małżeństw homoseksualnych w Massachusetts. https://www.youtube.com/watch?v=QM1PH-kB_Jw (dostęp 13.03.2018).

- Inicjatywa Stop Seksualizacji Naszych Dzieci (2017). Nowy ekspert LGBT ONZ przeciwko wolności religijnej, rodzinie i za pakietem startowym praw dla homoseksualistów i transseksualistów. <http://www.stop-seksualizacji.pl/index.php/co-zrobilismy/item/306-nowy-ekspert-lgbt-onz-przeciwko-wolnosc-religijnej-rodzinie-i-za-pakietem-startowym-praw-dla-homoseksualistow-i-transseksualistow> (dostęp 8.03.2018).
- Iniewicz, G., Mijas, M., Grabski, B. (red.) (2012). *Wprowadzenie do psychologii LGB*. Wrocław: Wydawnictwo Continuo.
- Janicka, I. Kwiatkowski, M. (2016). *Homoseksualizm męski i kobiecy w perspektywie psychologicznej*. Warszawa: PWN.
- Kirk, M., Madsen, H., (1990). *After the Ball – How America will conquer its fear and hatred of gays in the 1990s*. New York: Plume.
- Kirk, M., Pill, E., (1987). The Overhauling of Straight America. *Guide Magazine*. http://library.gayhomeland.org/0018/EN/EN_Overhauling_Straight.htm (dostęp 14.03.2018).
- Koalicja na Rzecz Związków Partnerskich i Równości Małżeńskiej. <https://dostrasburga.pl/> (dostęp 14.07.2018).
- Kongres Kobiet (2014). Gender Studies w Polsce. https://www.kongreskobiet.pl/pl-PL/news/show/gender_studies_w_polsce (dostęp 9.03.2018).
- Kowalczyk, R., Tritt, R.J., Lew-Starowicz, Z. (red.) (2016). *LGB zdrowie psychiczne i seksualne*. Warszawa: PZWL.
- Kozyr-Kowalski, S. (1982). *Nauka i socjalizm. O ideologii*. Poznań: Krajowa Agencja Wydawnicza.
- Kozyr-Kowalski, S. (1997). Rozum ideologiczny a prawda. Materiały z Ogólnopolskiego Zjazdu Socjologów w Katowicach <http://www.staff.amu.edu.pl/~kozyr/ideologia.htm> (dostęp 9.03.2018).
- Lavin, S. (2016). Homosexuality as a Mental Disorder Simply Not Backed Up by Science. <https://www.psychiatry.org/news-room/apa-blogs/apa-blog/2016/03/homosexuality-as-a-mental-disorder-simply-not-backed-up-by-science> (dostęp 9.03.2018).
- Lew-Starowicz, Z., Lew-Starowicz, M. (1999). *Homoseksualizm*. Warszawa: PZWL.
- Marcuse, H. (1970). Repressive tolerance. W: Wolff, R.P., Moore, B. Jr., Marcuse H. (red.), *A critique of pure tolerance* (s. 81-119). Boston: Beacon Press.
- Mayer, L.S., McHugh, P.R. (2016). Sexuality and Gender Findings from the Biological, Psychological, and Social Sciences. The New Atlantis special report (50). http://www.thenewatlantis.com/docLib/20160819_TNA50_SexualityandGender.pdf (dostęp 15.11.2016).
- Meeks, G. (2014). Despite Gay Marriage Law, Christian B&B Owner Refuses Same-Sex Weddings. *Charisma News*. <http://www.charismanews.com/us/42513-despite-gay-marriage-law-christian-b-b-owner-refuses-same-sex-weddings> (dostęp 13.03.2018).
- Mizielińska, J., Abramowicz, R., Stasińska, A. (2014). *Rodziny z wyboru w Polsce. Życie rodzinne osób nieheteroseksualnych*. Warszawa: Instytut Psychologii PAN.

- Nykiel, M. (2013). Chcesz być nietykalny? Zostań anarchista, gejem lub genderystą. Kto stoi za atakiem na ks. Bortkiewicza? Zagadka złotej sukienki chyba rozwiązana. *W polityce*. <http://wpolityce.pl/dzienniki/dziennik-marzeny-nykiel/68945-chcesz-byc-nietykalny-zostan-anarchista-gejem-lub-genderysta-kto-stoi-za-atakiem-na-ks-bortkiewicza-zagadka-zlotej-sukienki-rozwiazana> (dostęp 13.03.2018).
- OSCE. ODIHR Hate Crime reporting. Poland – 2016. <http://hatecrime.osce.org/poland> (dostęp 9.03.2018)
- Pełnomocnik Rządu ds. Społeczeństwa Obywatelskiego i Równego Traktowania. <https://www.spoleczenstwoobywatelskie.gov.pl/dyskryminacja-ze-wzgledu-na-orientacje-seksualna-i-tozsamosc-plciowa> (dostęp 9.03.2018)
- Phelan, J.E., Whitehead, N., Sutton, P.M., (2009). What Research Shows: NARTH's Response to the APA Claims on Homosexuality. A Report of the Scientific Advisory Committee. *Journal Of Human Sexuality* 1: 1-121.
- Pietras, T., Tritt, R.J., Kowalczyk, R., Loewe, A., Lew-Starowicz, Z., Izdebski, Z., Kochanowski, J., Bąk, D., Bojarska, K., Depko, A., Długołęcka, A., Holka-Pokorska, J., Iniewicz, G., (2013). Rekomendacje dla polskich towarzystw naukowych w sprawie postępowania oraz pomocy terapeutycznej osobom homo- i biseksualnym. *Seksuologia po Dyplomie* 4: 18–19.
- Polonia Christiana* (2014). Uganda rezygnuje z ustawy potępiającej homoseksualizm. <http://www.pch24.pl/uganda-rezygnuje-z-ustawy-potepiajacej-homoseksualizm,24659,i.html> (dostęp 9.03.2018).
- Polonia Christiana* (2017). Włochy: szykany wobec psychologów nieprzychylnych ruchom LGBT. Tolerancja albo dymisja. <http://www.pch24.pl/wlochy--szykany-wobec-psychologow-nieprzychylnych-ruchom-lgbt--tolerancja-albo-dymisja,51688,i.html> (dostęp 11.02.2018).
- Ponikiewska, A. (2013). Kara za wierność wierze i sumieniu. *W Polityce*. <http://wpolityce.pl/kosciol/84948-kara-za-wiernosc-wierze-i-sumieniu> (dostęp 13.03.2018).
- Remin, K., (red.) (2009). *Zasady Yogyakarty. Zasady stosowania międzynarodowego prawa praw człowieka w stosunku do orientacji seksualnej oraz tożsamości płciowej*. Warszawa: Kampania Przeciw Homofobii.
- Rzecznik Praw Obywatelskich. Akty prawne – Dyskryminacja ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową. <https://www.rpo.gov.pl/pl/content/akty-prawne-4> (dostęp 12.03.2018).
- Sergeant, D. (2017). What's changed in Britain since same-sex marriage? *The Spectator Australia*. <https://www.spectator.com.au/2017/09/whats-changed-in-britain-since-same-sex-marriage/> (dostęp 13.03.2018)
- Sikkema, J. (2017). Five Bills in Five Years: Gender Ideology in Ontario. *ARPA Canada*. <https://arpacanada.ca/news/2017/03/21/five-bills-five-years-gender-ideology-ontario/> (dostęp 8.03.2018).
- Stowarzyszenie Miłość nie Wyklucza (2016). Strategia wprowadzenia równości małżeńskiej w Polsce na lata 2016-2025. <https://mnw.org.pl/app/uploads/2017/08/Strategia-rownosci-malzenskiej.pdf> (dostęp 9.03.2018).

- The International Lesbian, Gay, Bisexual, Trans and Intersex Association. Human Rights Council. <http://ilga.org/human-rights-council> (dostęp 11.03.2018).
- United Nations Human Rights Office of the High Commissioner (2017). The Role of the United Nations in Combatting Discrimination and Violence against Lesbian, Gay, Bisexual, Transgender and Intersex People – A Programmatic Overview. http://www.ohchr.org/Documents/Issues/Discrimination/UN_LGBTI_summary_11Apr2017.pdf (dostęp 15.04.2018).
- White, H. (2014). Street preacher arrested in Scotland for condemning homosexuality. *Life Site News*. <https://www.lifesitenews.com/news/street-preacher-arrested-in-scotland-for-condemning-homosexuality> (dostęp 13.03.2018).
- Whitehead, N. (2016). Are Gay/Lesbian Relationships Really as Short as They Seem? *Journal of Human Sexuality* 7: 99-125.
- Whitehead, N. E., Whitehead, B. K., (2018). My Genes Made Me Do It! http://www.mygenes.co.nz/download.html#book_pdf (dostęp 12.03.2018).
- Whitehead, N.E., (2011). Neither Genes nor Choice: Same-Sex Attraction Is Mostly a Unique Reaction to Environmental Factors. *Journal of Human Sexuality* 3: 81–114.
- Wieczorek, B. (2017). *Homoseksualizm. Przegląd światowych analiz i badań. Przyczyny, terapia, aspekty społeczne*. Warszawa: Wydawnictwo Fronda.
- Wójcik, A. (2017). Polski rząd przed ONZ: zreformujemy przepisy o przestępstwach z nienawiści, ale nie będzie związków partnerskich. *Oko Press*. <https://oko.press/polski-rzad-onz-zreformujemy-przepisy-o-przestepstwach-nienawisci-bedzie-zwiazkow-partnerskich/> (dostęp 9.03.2018).
- Wright, R.H., Cummings, N. (red.) (2005). *Destructive Trends in Mental Health: The Well Intentioned Path to Harm*. New York: Routledge.
- Zięba, M. (2018). Scjentyzm i nieludzki świat. *Rzeczpospolita*. <http://www.rp.pl/Spolczenstwo/302229932-O-Zieba-Scjentyzm-i-nieludzki-swiat.html> (dostęp 13.09.2018).

Homosexual ideology and its mistifications: Part 2 – Social and practical implications

Abstract

The article focuses on actions in social area, which shape perception of the homosexuality. Efficient public relations strategy, political drive and wide endorsement of the international organizations are accompanied by violations of the civil rights of parents, children and others. Even persecutions of Christians take place for their viewpoint. Apart from scientific misconcepts proposed, the discrediting of some scientists are reported, and occupation of the prominent scientific societies and opinion-forming organizations by ideologists of homosexuality. Many evidence led to the final conclusion that homosexuality can be perceived also as the scientific or quasi scientific ideology, which transform the

entire society. Indisputable respect and the concern for the homosexual and bisexual people, also the willingness to compensation for historical mistakes does not justify subsequent violations of the rights of the rest of society, its continuity and coherence. The article discusses also the language of the respective public debate. Some practical questions are proposed, which enable to recognize and identify an ideology.

Nota o autorze:

Agnieszka Marianowicz-Szczygieł – magister psychologii, członek Stowarzyszenia Psychologów Chrześcijańskich. Autorka ponad trzydziestu artykułów popularno-naukowych. Wiceprezes Fundacji Instytut Analiz Płci i Seksualności „Ona i On”. W 2017 roku zainicjowała i współorganizowała konferencję „Homoseksualizm z perspektywy chrześcijańskiej. Wyzwania dla współczesnego kościoła w Polsce”. Współpracuje z IFTCC (The International Federation for Therapeutic and Counselling Choice).